

[Bilgrav-Nielsen]

lands økonomi på fode for så bare at sætte os hen og se til, mens andre klatter forbedringerne væk. Det kan vi ikke acceptere. Så sætter man et politisk-økonomisk samarbejde på prøve.

Jeg mener i øvrigt, at det projekt, man har sammenlignet de faste forbindelser med, ikke er færdigbehandlet. Det forholder sig ikke sådan, at folketinget har besluttet, at sammenlagt færgefart, som det er forelagt i sin endelige udformning, skal gennemføres, som det er forelagt. Folketingets store flertal inklusive regeringspartierne, kun med modstand fra fremskridtspartiet, har stemt for første etape af sammenlagt færgefart, en etape, som kan stå alene, om man vil, en etape, om hvilken socialdemokratiets ordfører, hr. J. K. Hansen, ved behandlingen her i folketinget den 21. marts 1984 sagde følgende – jeg citerer fra Folketingstidende 1983-84, 2. samling, sp. 2655:

»Derfor mener vi, at den investering, der bliver foretaget her, om end den koster 700 mill. kr., vil være en rigtig investering, selv om vi får besluttet os og endda meget hurtigt for fast forbindelse over Store Bælt.«

Det var på et tidspunkt, hvor vi regnede med, at første etape ville koste godt 700 mill. kr. Nu ved vi, at det bliver godt 500 mill. kr. Det var på et tidspunkt, hvor vi vidste, at jernbaneudlægningen til Knudshoved formentlig ville være en tabt investering, den dag der kom en fast forbindelse. Nu ved vi fra 85-rapporten, at en linjeføring af vestbroen, som tager land på Fynssiden i Knudshoved, er at foretrække, og at den er 300 mill. kr. billigere end den nordlige. Altså: hvis der dengang, den 21. marts 1984, var grund til at sige, at første etape af sammenlagt færgefart skal fastholdes under alle omstændigheder, så er der endnu stærkere argumenter for at gøre det i dag.

Jeg udlægger hr. J. K. Hansens bemærkninger om dette spørgsmål i dag på den måde, at det fortsat er hr. J. K. Hansens opfattelse, at denne første etape skal realiseres. Hr. J. K. Hansen er ikke løbet fra sit tilsagn.

Så står tilbage at bede ministeren om uophørligt at fortsætte det arbejde, folketinget har pålagt ministeren at udføre ved lov om første etape af sammenlægning af færgefarten, ikke fordi det nu er vedtaget, men fordi det er en fornuftig og givtig beslutning. Bare der går 3 år med sejlads på denne kortere

strækning, er merinvesteringen tjent ind. Det er altså også en økonomisk fornuftig disposition.

Om de øvrige etaper i den sammenlagte færgefart, som vi endnu ikke har vurderet til bunds i folketinget, må vi sige, at Nyboe Andersen-rapporten her peger på, at der kan være grund til nye overvejelser om det videre forløb af dette projekt. Især sættes der spørgsmålstegn ved det fornuftige i at bygge disse kombifærger, som er den sidste og absolut tungeste del af sammenlagt færgefart-projektet.

Det radikale venstre mener, at vi i sommerens løb bør foretage en nyvurdering af disse sidste etaper af sammenlagt færgefart for at se, om det er muligt i højere grad at tilpasse dem til den udvikling, der har fundet sted, om der er en anden kombination, et andet tidsforløb at stille op. Så kan vi genoverveje, om de beregninger, man har udført på de faste forbindelser, nu også holder. Det er interessant, at det er de faste forbindelser, man har foretaget revurderinger af, ikke projektet sammenlagt færgefart.

Det, der står tilbage, er altså, at folketinget tilsyneladende nok en gang – jeg ved ikke for hvilken gang – beslutter sig for, at man vil bygge en fast forbindelse over Store Bælt. Deri er der ikke noget nyt. Vi har en lov fra 1973, som hviler på en sådan beslutning. Det interessante er, om folketingsflertallet nu er parat til at handle. Vi mener ikke, at tiden nu er inde til, at man beslutter sig for at anlægge en fast forbindelse.

Vi vil opfordre til, at man ikke nu indskiber sig i beslutninger om et sådant anlæg, uden at det gøres i nøje sammenhæng med de overvejelser, som folketinget er nødt til løbende at gøre sig om samfundsøkonomien. En debat, en videre forhandling om tekniske løsninger for en fast forbindelse over Store Bælt kan ikke gennemføres løsevet fra folketingets pligt til at føre finanspolitik her i landet.

Jeg går ud fra, at der hverken i det, ministeren siger i sin redegørelse, eller i det, hr. J. K. Hansen sagde for lidt siden, ligger et forsøg på at koble dele af folketinget ud af diskussionen om, hvilket anlæg man skal bygge, og hvornår man skal bygge et sådant anlæg over Store Bælt.

Nør Christensen (CD):